De volgende fase op het pad - vragen en antwoorden

over de mythe van de Toren van Babel (1)
over het bereiken van doelen zonder wezenlijke waarde (2,3)
over reïncarnatie (4)
over het indalen van de ziel in het lichaam (5)
over de invloed van beelden op het bidden (6)
over schuldgevoelens vanwege blijdschap over een moord (7)
over verschillende soorten waarheid (8,9)
over karakter en het liefhebben van de natuur (10-12)
over de invloed van onwettigheid op iemands leven (13)

9 juni 1961
lezing 87

"Gegroet dierbare vrienden. God zegene een ieder van jullie. Gezegend is dit uur.

Wanneer we op de afgelopen werkperiode terugkijken, zien we dat het inderdaad voor al mijn vrienden een erg vruchtbare periode is geweest. Jullie hebben je ontwikkeld. Jullie zijn in sommige gevallen meer gegroeid dan je je nu realiseert. Als je probeert na te gaan waar je een paar jaar geleden stond en waar je nu bent, als je je ontwikkeling niet zozeer in termen van echte volmaaktheid beschouwt maar meer vanuit het gezichtspunt dat je je bewuster bent geworden van wat je problemen en je conflicten zijn, zullen jullie echt zien dat dit voor de meeste van jullie een heel beslissende periode was.

In het volgende werkseizoen hopen we, samen met jullie, te bereiken dat jullie inzicht, groei, begrip van jezelf verder toenemen. Beschouw, om dit zonder onnodige vertraging te bewerkstelligen, deze pauze,

waarin geen echte groepsactiviteiten en privé-sessies plaatsvinden, niet als een periode van stilstand. Dat hoeft het niet te zijn, maar het hangt wel van jullie af. Jullie kunnen je allemaal ontspannen, uitrusten en jezelf zoveel mogelijk amuseren, en toch doorgaan met je onderzoek en het waarnemen van jezelf. Laat deze periode op z'n eigen manier een tijd van verdere groei zijn, ook al bereik je dat op een andere manier dan anders. Laat het een tijd van voorbereiding zijn en van een intensievere oefening in het je bewust zijn van *wat je emotionele reacties betekenen.*

Wanneer het nieuwe werkseizoen begint, gaan we een nieuwe fase in, net zoals we vorig jaar een andere fase ingingen. In deze komende fase zal het voornaamste doel niet zozeer een verder theoretisch begrijpen zijn, maar een veel grotere stap in de richting van het je bewust zijn van je emoties. Dit hadden we tot op zekere hoogte, in het bijzonder in de afgelopen twee jaar, al bereikt. Maar het is nodig om hier nog meer aandacht aan te geven. In het volgende werkseizoen zal ik jullie bij deze onderneming met bijzondere hulpmiddelen bijstaan. Jullie dienen allemaal te weten dat dit nu het doel is.

Sommigen van jullie hebben zich er misschien over verwonderd dat mijn lezingen in het begin meer geestelijk getint waren, terwijl de laatste tijd de nadruk veel meer op de psychologische kant lag. Hoewel jullie nu allemaal beseffen dat echte geestelijke ontwikkeling niet mogelijk is zonder het verhelderen van vervormde emoties, is deze kennis vooralsnog meer theoretisch van aard en leidt minder tot werkelijk begrijpen. Alleen als je je in toenemende mate van emoties en hun werkelijke betekenis bewust wordt, zul je werkelijk gaan begrijpen dat geestelijke ontwikkeling in veel grotere mate met je onderbewuste te maken heeft dan met je daden en gedachten. Alle algemene kennis die je je kunt verwerven, zal je geestelijke ontwikkeling niet echt bevorderen. Maar ieder op het oog onbelangrijk inzicht in je eigen reacties en emoties zal substantieel aan geestelijke groei bijdragen. Dit is de reden waarom de nadruk op onbewuste factoren lag en nog ligt. Dat is een psychologische benadering.

De tijd zal echter weer komen waarop de cirkel zich sluit en we weer naar een grotere nadruk op het geestelijke zullen terugkeren, maar met een verdiept en verruimd inzicht. We zullen dit punt met een andere houding bereiken dan toen we voor het eerst geestelijke wetten en factoren bespraken. Geestelijke kennis en geestelijk werkzaam zijn is

één ding. Maar geestelijk leven, voelen, zijn en innerlijke ervaring is iets heel anders, en dit kan alleen nadat de innerlijke wereld van het voelen verkend en begrepen is. De innerlijke wereld is de enige werkelijkheid die er toe doet. Hij is bepalend voor je geestelijke leven en is even bepalend voor je stoffelijke leven, zoals je steeds meer op dit pad zult ontdekken. Dat dit zo is, wordt bewezen door het feit dat je innerlijke problemen verantwoordelijk zijn voor je uiterlijke problemen, en dat kun je als resultaat van dit werk nu duidelijk zien.

Dus, vrienden, geloof niet dat je vanwege onze nadruk op zogenaamd psychologische arbeid van spiritualiteit verwijderd raakt. Het ene moet het andere insluiten en jullie zullen dit in de komende fase van ons werk steeds meer inzien.

Als we ons met opzet onthielden van het beoordelen van je innerlijke gesteldheid vanuit het gezichtspunt van de geestelijke wet, dan hadden we daar goede redenen voor. Zoals jullie weten, werkt een strenge beoordeling van jezelf – en gewoonlijk gebeurt dat op een destructieve manier - belemmerend en wanneer je je nog niet van de kinderlijke houding van ‘goed’ en ‘ kwaad’ kunt losmaken, moet zo’n beoordeling niet worden aangemoedigd Dat zou de schuldgevoelens alleen maar versterken. Het zou de niet realistische, overdreven eisen en maatstaven van je geïdealiseerde zelfbeeld versterken. Het zou je hinderen bij het aanvaarden van jezelf zoals je nu op dit ogenblik bent, en dat is de enige basis waarop groei en verandering kan plaatsvinden. Dit vroeg om de ‘neutrale’ benadering die we kozen.

Maar uiteindelijk zul je weer teruggaan naar het besef dat je innerlijke leven ook vanuit geestelijke waarden beschouwd dient te worden, en dat heb je tot nu toe meer gebruikt voor het beschouwen van je daden en gedachten dan van je gevoelens. Om het zoeklicht meer op de gevoelens te richten zonder met de gevaren, die ik aangaf, geconfronteerd te worden, moet er wel een substantiële groei plaatsvinden. Wanneer je innerlijke leven overeenstemt met datgene wat jullie allemaal als juist, goed, waar en liefdevol ervaren, duidt dat op echte ontwikkeling. Maar aangezien je je gevoelens niet door een directe wilsinspanning kunt regelen, moet de werkwijze anders zijn dan bij het alleen beïnvloeden en beheersen van je daden en gedachten. Pas wanneer je je onbewuste reacties helemaal kunt begrijpen en je ze daarom onder controle hebt, kun je veilig een geestelijke benadering voor je emoties gebruiken.

Het onderscheid tussen ‘geestelijk’ en ‘psychologisch’ is willekeurig en bestaat in feite niet. Maar aangezien jullie in dit kader denken, is het nodig om het verschil in benadering uit te leggen.
Wanneer je je ervan bewust wordt op welke wijze je geestelijke waarden ‘gebruikt’ om jezelf met een valse volmaaktheid te straffen; wanneer je de onechtheid van de motivaties begrijpt; wanneer je de trots en pretentie ziet, tegenovergesteld aan wat jij gelooft dat goed is; wanneer je je bewust bent van de werkelijke doelen die je met je verlangen naar geestelijke volmaaktheid wenst na te streven, dan en alleen dan kunnen we ons weer zonder schade en belemmering bezighouden met een geestelijke beoordeling en beschouwing van je innerlijke problemen.

En nu, vrienden, ben ik klaar voor de vragen die jullie voor me hebben voorbereid.”

VRAAG: In een voorgaande lezing heeft u heel kort iets gezegd over het onderwerp ‘mythe’en u definieerde mythe als een universele waarheid in beeldvorm. De meeste mensen en zelfs de meeste mythologen, Frazer inbegrepen, beschouwen alle mythen als verhalen van gebeurtenissen die nooit plaatsvonden. Er zijn echter een paar hedendaagse geleerden zoals Bellamy en Hoerbiger die beweren dat er een nieuwe wetenschappelijke rehabilitatie van de kosmogonische mythen[1] in het boek Genesis is. Er zijn veel mythen in Genesis, maar er is er in het bijzonder een en ik zou het fijn vinden als u die uitlegt. Het is de mythe over de Toren van Babel, speciaal nu, nu we in een tijd van verwarring op het gebied van talen leven.

Ik citeer nu uit Genesis 11:1-9 : (1) Ooit werd er op de hele aarde één enkele taal gesproken. [De hele aarde nu was een van taal....] (2) Toen de mensen in oostelijke richting trokken, kwamen ze in Sinear bij een vlakte en daar vestigden ze zich. (4) Ze zeiden tegen elkaar:’Laten we een stad bouwen met een toren die tot in de hemel reikt.... en dan zullen we niet over de hele aarde verspreid raken. (5) Maar toen daalde de HEER af om te kijken naar de stad en de toren die de mensen aan het bouwen waren. (6) Dit is één volk en

[1] Mythen over het ontstaan van de kosmos (Noot vertaler)

ze spreken allemaal een en dezelfde taal, dacht de HEER, en wat ze nu doen is nog maar een begin. Alles wat ze verder nog van plan zijn, ligt nu binnen hun bereik. (7) Laten wij naar hen toe gaan en spraakverwarring onder hen teweegbrengen, zodat ze elkaar niet meer verstaan. (8) De HEER verspreidde hen vandaar over de hele aarde en de bouw van de stad werd gestaakt. (9) Zo komt het dat die stad Babel heet, want daar bracht de HEER verwarring in de taal die op de hele aarde gesproken werd,... (1)

"Om alleen al de passage die je zojuist hebt voorgelezen volledig te verklaren, zou je hele boeken kunnen schrijven: boeken over filosofie, psychologie en godsdienst. Het is zo veelomvattend, zo heel erg veel! Ik zal jullie er echter in een zo kort mogelijk bestek en vanuit het gezichtspunt dat voor jullie het meest van belang is enige toelichting op geven. Bedenk wel dat dit maar één aspect is dat ik nu bespreek. Er zijn er veel meer, maar daar kan ik op dit moment onmogelijk op ingaan.

Zoals jullie weten was de menselijke entiteit eens een heel, volledig geïntegreerd wezen, in harmonie met zichzelf, zonder strijd, zonder tegenspraken. Dit betekent het 'een van taal'. De uitdrukking van de geest werd op één punt gericht en niet zoals nu met het mensdom het geval is, waarin zoveel tegenstrijdige doeleinden en houdingen bestaan. Jullie die dit pad volgen weten nu toch hoeveel tegenstrijdige houdingen er in jullie aanwezig zijn. Als gevolg van deze tegenstrijdigheden, die symbolisch als 'verschillende talen' kunnen worden weergegeven, begrijpen jullie jezelf niet. Er komt wanorde in je leven. De uiterlijke verwarringen en problemen die door de innerlijke verwarringen en problemen bepaald worden, vormen een raadsel voor je omdat je niet naar de oorzaak wilt kijken. Je wilt de tegenstrijdige doelen, houdingen en verlangens in jezelf niet zien. Je kunt niet langer een verband tussen oorzaak en gevolg leggen, en je zult deze Babel niet opruimen totdat je de betekenis van tot nu toe onbewuste emoties onderzoekt.

Aangezien deze Toren van Babel binnen in je eigen ziel bestaat, moet hij ook buiten in de wereld bestaan. Want de omstandigheden in de wereld zijn het totaal van alle innerlijke omstandigheden van de mens. Gebrek aan begrip, verwarring, het je niet bewust zijn van oorzaak en gevolg, tegenstrijdige doelen, verkeerde conclusies vormen samen de innerlijke en uiterlijke wereld van de mens. Dit is de Toren van Babel.

Als je jezelf niet kunt begrijpen, hoe kun je dan anderen begrijpen? Hoe meer die vervormingen en verwarringen in jezelf voorkomen, des te minder zul je in staat zijn om met anderen te communiceren. Je kunt hen niet begrijpen, bereiken of ze jou laten begrijpen. Dit is ook de Toren van Babel. Hij symboliseert je innerlijke wereld en de uitwerking daarvan in de uiterlijke wereld - je moeite met communiceren.

Het Oosten, waar jullie vandaan kwamen, symboliseert een punt in de eeuwigheid, als ik mezelf op deze ogenschijnlijk zeer tegenstrijdige manier mag uitdrukken. Het Westen is het doel. Het Oosten was de volmaaktheid die je ooit bezat. Het Westen is de volmaaktheid die je je opnieuw zult hebben verworven. Toch, in werkelijkheid zijn ze een. Alleen in jullie ogen lijken het misschien twee verschillende richtingen. Evolutie is altijd een zich sluitende cirkel. Dit geldt voor het reusachtige totaalbeeld zoals volmaaktheid. En het geldt ook voor het werk op het pad. Er zijn vele zich sluitende cirkels. Alleen vanavond al noemde ik er een: over het beginnen, met nadruk op het geestelijke, dan het daarvandaan gaan, om er later weer bij terug te komen, maar met een nieuw begrip dat je verkreeg terwijl je ervandaan was. Je keert naar hetzelfde punt terug, niet naar een ander. Alleen het is niet helemaal hetzelfde punt omdat je rijker en wijzer bent geworden. Het is hetzelfde als met de volmaaktheid die je eens had en die je opnieuw zult krijgen nadat je de diepte verkend hebt, terwijl je in de tussentijd van de volmaaktheid bent weggeweest.

Op deze diepte van de curve, waar de mensheid nu is beland, bestaan de symbolen van jullie innerlijke problemen in de vorm van verschillende groepen, volkeren, godsdiensten, talen. Dit alles is een symbool van de innerlijke wereld. De werkelijke wereld, de wereld die je leven bepaalt, is de *innerlijke* wereld. Daar ligt altijd de oorzaak. De materiële wereld is altijd de uitwerking. Of je het verschijnsel van de verschillen tussen volkeren, talen, godsdiensten etc. neemt of de atmosferische omstandigheden, het maakt niet uit. Het is allemaal een uitdrukking van de harmonie of disharmonie van de ziel. Als je vanuit elk denkbaar gezichtspunt naar je leven op aarde kijkt, zul je zien en leren en voelen dat het precies het omgekeerde is van wat je altijd gedacht hebt. Ondanks incidentele verschijnselen die op het tegendeel wijzen, zijn jullie er heilig van overtuigd dat de uiterlijke wereld de oorzaak is en de innerlijke wereld het gevolg. Nee, het is precies andersom, en naarmate je verder komt in je eigen groei en

ontwikkeling zul je zien wat de echte oorzaak en het echte gevolg is.

Bijvoorbeeld, wat je in een landschap ziet, is de uitdrukking van alle zielen: de schoonheid aan de ene kant, of vervuiling, vuil, kaalheid aan de andere. Het is ook van betekenis dat de natuur en de atmosferische omstandigheden een zuiverder beeld van het geheel van het zielsleven van de mens geven dan de wereldsituatie en de betrekkingen tussen de volkeren onderling dat doen. Het is niet moeilijk om dit te door te krijgen. Het grootste probleem voor de mens, vanwege het op een onvolwassen manier op zichzelf gericht zijn, is om goed met anderen op te schieten. Hij is in het algemeen gesproken nu voldoende gevorderd om in meer of mindere mate goed met zichzelf om te gaan als hij alleen, op zichzelf is. De natuur en de atmosfeer vertegenwoordigen dat deel van de menselijke ziel waarmee hij denkt, mediteert, overdenkt en zijn gedachten verheft naar hogere sferen. Dat is veel makkelijker dan goed met anderen opschieten, je ego opzij zetten.

De natuur symboliseert bepaalde aspecten van de menselijke ziel. Kunst en kunstzinnigheid symboliseren andere aspecten. Je zult leren om alles wat in het materiële bestaat gewaar te worden en het te zien als een symbool voor de zielskrachten van de innerlijke houdingen.

Jullie weten allemaal dat de echte barrière tussen mensen niet het verschil in taal is. Daaraan kun je zien dat het verschil tussen talen op aarde inderdaad echt een symbool is van iets dat dieper gaat. Maar naarmate de werkelijke, de innerlijke barrières voor je werkelijke zelf worden verwijderd, in die mate zullen de uiterlijke barrières kleiner worden en verdwijnen.

Veel hiervan kunnen jullie al in jullie tijd waarnemen. Ondanks heel veel wat er nog nodig is, heeft de mensheid als geheel een lange weg afgelegd. In het bijzonder de technische middelen die dikwijls uitgevonden werden met als doel om te vernietigen – en die de innerlijke pseudo-verdedigingen vertegenwoordigen en symboliseren die zo destructief voor de mens zijn – hebben niettemin tot het slechten van de barrières tussen volkeren bijgedragen.

Wat je in elk opzicht aan een betere wereld kunt bijdragen, is het verwijderen van je eigen, innerlijke barrières; je eigen Toren van Babel; je eigen verkeerde verdedigingsmechanismen die zo schadelijk voor jezelf en voor anderen zijn.

In de passage die mijn vriend zojuist voorlas, staat ook dat deze mensen probeerden om de toren zo hoog te maken dat hij de hemel zou bereiken. Natuurlijk slaagden ze daar niet in, en konden daar ook niet in slagen. Symboliseert de poging om de hemel te bereiken niet duidelijk je geïdealiseerde zelfbeeld? Terwijl je in jezelf worstelt, met jezelf vecht, wil je niettemin een mate van volmaaktheid en bekwaamheid bereiken die helemaal niet overeenstemt met je huidige innerlijke toestand. De mensen uit het verhaal probeerden dit vanuit trots te ondernemen. Ze wilden de hoogten op een verkeerde manier, met de verkeerde werkwijze en met de verkeerde motieven bereiken. Hetzelfde als met het geïdealiseerde zelfbeeld. Het kan daarom niet slagen en moet wel uit elkaar vallen, weer net zoals met het geïdealiseerde zelfbeeld. Wanneer je beseft dat je niet kunt slagen en niet kunt voldoen aan die doelen en eisen, stort je trots in elkaar. Je wordt verpletterd en je voelt je verslagen. Het haastig en langs een kortere weg (langs materiële wegen, zoals door het bouwen van een toren) de volmaaktheid (de hemel) willen bereiken, moet in een mislukking eindigen, want het is niet realistisch. Het is een illusie, net zo illusoir als het bouwen van een toren die tot in de hemel reikt. Dat is niet mogelijk. Om ontwikkeling en groei te realiseren zijn andere wegen nodig. Het vraagt veel minder pretentieuze en demonstratieve manieren dan bij het geïdealiseerde zelfbeeld (de Toren van Babel).

Het is je geïdealiseerde zelfbeeld, je Toren van Babel, die je innerlijk verdeelt en je van jezelf vervreemdt. De vervreemding symboliseert de vreemde taal die je niet begrijpt. Je kunt jezelf niet begrijpen aangezien je van je Ware Zelf vervreemd bent. Bewust heb je één wens. Op grond daarvan handel je, maar zonder je te realiseren dat er een onderstroom juist in de tegenovergestelde richting beweegt met als resultaat dat precies het omgekeerde gebeurt van wat je bewust wilt. Dit wordt weer symbolisch weergegeven in het verhaal van de Toren van Babel. Hier heb je slechts een paar symbolen van deze belangrijke mythe."

VRAAG: Ik heb een vraag van iemand die hier nu niet aanwezig is. Hoe komt het dat je vaak onrustiger wordt als er aangename dingen gebeuren? In tijden van depressie kun je soms wel kalm blijven. Maar bij gelukkige gebeurtenissen word je vaak overmatig gestimuleerd en raak je in een zekere disharmonie. (2)

"Het voor de hand liggende antwoord zou zelfbestraffing,

schuldgevoelens, angst voor succes zijn. Maar dergelijke antwoorden leiden niet tot meer begrip. Hoewel enkele van deze factoren misschien een bijdrage aan het complex leveren, verhelderen ze op zichzelf niets voor je. Je zult alleen begrijpen waar ze vandaan komen en welk verkeerd doel ze moeten dienen, als je je bewust wordt van de meer fundamentele oorzaak. Ik weet heel zeker dat ieder van jullie die zulke emoties ervaart, als je jezelf echt de vraag stelt, er ten slotte achter zal komen dat het antwoord hierop is dat, als er een fijne gebeurtenis plaatsvindt waardoor je je rusteloos en blijkbaar overmatig gestimuleerd, en op een of andere manier niet in harmonie voelt, dat komt omdat je een doel – groot of klein – hebt bereikt dat geen echte waarde vertegenwoordigt. Dat wil niet zeggen dat het doel op zich slecht of verkeerd is. Maar het moet iets zijn dat met jouw zoeken naar roem, met je geïdealiseerde zelfbeeld te maken heeft, hoe subtiel en onopvallend ook het zich samen met echte doelen voordoet.

Wanneer een vals doel of waarde je voldoening schenkt, dan kan dat alleen maar een leeg gevoel in je achterlaten. Valse doelen zijn illusies en ook al worden ze soms gerealiseerd, ze zullen je niet echt voldoening schenken. Het zoeken van je toevlucht tot dit soort doelen en waarden is een schijnoplossing. Als het doel gerealiseerd wordt, wordt duidelijk dat de oplossing een denkbeeldige was, en dan is de ziel verdoofd en nog meer in verwarring. Als je een doel nastreeft en gelooft dat het bereiken ervan je problemen zal oplossen, dan voelt het in zekere zin prettiger om te denken dat het doel op zich wel deugdelijk is, maar dat je om de een of andere reden belet werd om het te bereiken. Aan de andere kant als je je beoogde doel wel bereikt, maar de overwinning blijkt vervolgens een bittere nasmaak te hebben, omdat ze je problemen onopgelost laat en je je nog net zo onzeker, angstig en rusteloos voelt als tevoren, dan weet je het niet meer. Je voelt je nog vervelender, omdat je nu niet meer weet wat je moet doen, welke oplossing je moet kiezen, welke weg je in moet slaan.

Aangezien dit hele proces vaag, mistig, en volkomen onbewust is, heb je geen besef van wat het allemaal inhoudt. Je beseft zelfs niet hoe hevig teleurgesteld je bent omdat nu een van je wensen vervuld is en je je toch niet zo anders voelt dan eerst, toen je dacht dat de vervulling van die wens alles voor je zou veranderen. Zelfs een kleine bevrediging en voldoening van deze aard - bijvoorbeeld een succesje in je maatschappelijk leven - zullen dit proces van reageren in je onderbewuste op gang brengen. Alleen door de gebeurtenis en je reactie erop

grondig te analyseren, kun je erachter komen hoe het precies zit, en dit zal heel belangrijk voor je verdere ontwikkeling blijken te zijn, omdat het je heel duidelijk zal maken wat de schijnwaarde en wat de schijnoplossing is en dat deze op illusie berusten.

Wanneer je gedeprimeerd bent, komt dat omdat het erop lijkt dat je schijnoplossing en doel moeilijk te bereiken zijn, maar je gelooft tenminste dat je een doel hebt, al is het misschien niet het juiste. Als echter duidelijk is geworden dat je het verkeerde doel nastreeft - of je je dat nu wel of niet bewust bent - raak je nog meer gefrustreerd en er ontstaat van binnen een opgejaagd gevoel en een druk, zonder dat je weet welke kant je op moet. Het vinden van een oplossing lijkt dwingender dan ooit; alleen weet je niet waar en hoe.

Laten we van de veronderstelling uitgaan dat het valse doel, de schijnoplossing die je nastreeft, bestaat uit het krijgen van goedkeuring, bewonderd en benijd worden, en het hebben van macht. Nu gebeurt er iets waarbij je in dit opzicht bevredigd wordt. Mensen gedragen zich op de manier die je wenst. Bewust heb je dan misschien het gevoel dat je een heel fijne tijd had. Maar als je je gevoelens nader onderzoekt, zul je ontdekken dat in deze 'plezierige situatie' vooral iets van het doel van je geïdealiseerde zelf werd gerealiseerd. Dit kan heel best samengaan met de vervulling van werkelijke en wezenlijke waarden. Maar doordat er ook sprake is van vervulling van een schijnwaarde, voel je je toch onrustig en niet in harmonie. In je psyche overheerst dan het gevoel: "Nu heb ik gekregen wat ik dacht nodig te hebben en ik ben nog even ongelukkig, eenzaam en onzeker. Ik mis nog steeds iets, ik heb nog altijd niets om me aan vast te houden. Welke kant moet ik nu op om verlichting te vinden? Wat moet ik nu doen?" Dus doordat aan de schijnwaarde en het onechte verlangen voldaan is, nemen het gevoel van onveiligheid en de innerlijke onrust alleen maar toe. Uiterlijk kun je best heel tevreden zijn, maar die innerlijke onrust is een aanwijzing dat er zoiets aan de hand is als ik hier beschreef.

Dit zijn heel subtiele processen en als je ze met grove taal probeert te verklaren, lijkt het allemaal overdreven. Je moet de waarheid van deze woorden zelf ontdekken, voelen en ervaren. Als je jezelf echt eerlijk vragen stelt, zul je altijd het antwoord als een waarheid in jezelf vinden."

VRAAG: Lijkt dit een beetje op wat 'Weltschmerz' genoemd wordt? (3)

“Niet per se. Gewoonlijk overheerst in wat ‘Weltschmerz’ genoemd wordt het zelfmedelijden, terwijl de emotie waar we het net over hadden er een is van vreugde zonder harmonie, en betrekking heeft op gelukkige gebeurtenissen die geen droefheid veroorzaken maar eerder het tegendeel, terwijl de persoon zich nog in een toestand van rusteloosheid, innerlijke haast, ongeduld en een soort nervositeit bevindt.”

VRAAG: Ik wil graag twee metafysische vragen stellen. De vorige keer kwam in onze discussie na de lezing het onderwerp reïncarnatie weer ter sprake. Reïncarnatie als hypothese werd door iemand in twijfel getrokken en verworpen, en er werd gezegd dat dit ook is bevestigd door boodschappen van gene zijde, waarin werd meegedeeld dat reïncarnatie alleen maar in bepaalde gevallen plaatsvindt. Ik weet dat u het hier al eens over hebt gehad, maar ik zou het graag bevestigd zien. (4)

“Dit hoeft nauwelijks nog opnieuw bevestigd te worden. Maar ik wil er wel het volgende aan toevoegen. Niet alle geesten weten alles, vooral als een entiteit tijdens zijn leven een heel sterke overtuiging had. Zulke sterke overtuigingen verdwijnen niet automatisch, maar kunnen tientallen jaren en zelfs eeuwen blijven bestaan. Als zo’n entiteit dan merkt dat er een reïncarnatie plaatsvindt, gelooft hij liever dat het om een uitzondering gaat. In andere opzichten zijn zulke geesten misschien hoogontwikkeld, maar op bepaalde gebieden bestaat er een blokkade.

Bij dit onderwerp zul je, net als bij ieder ander, altijd op tegengestelde opvattingen van verschillende groeperingen, mensen of geesten stuiten. Op zich is het niet eens belangrijk wat iemand gelooft. Waar het altijd om blijft gaan, is de eigen ontwikkeling en het verhelderen van innerlijke conflicten.

Als je zelfstandig alles overdenkt en bij dit onderwerp stilstaat, dan kom je tot de conclusie dat reïncarnatie logisch en in overeenstemming met de universele wetten van de kosmos is. Je kunt aanvoeren dat andere planeten ook gelegenheid tot groei en ontwikkeling bieden. Dat is zeker waar. Maar iedere planeet of sfeer kent andere omstandigheden, zodat er ook weer andere lessen geleerd moeten worden. Geen enkele les kan in slechts één leven helemaal geleerd worden, niet op aarde en ook niet in andere sferen. In het bijzonder omstandigheden op aarde, die door de betreffende algemene

ontwikkeling zijn veroorzaakt, kun je onmogelijk in één leven meester worden. Het is ook waar dat een herhaalde terugkeer naar andere planeten even noodzakelijk is. Tijd, als ik deze verkeerde term bij gebrek aan een betere mag gebruiken, is in de schepping onbegrensd en telkens terugkerende lessen zijn in ieder stadium van de totale ontwikkeling nodig, ongeacht waar die plaatsvindt."

VRAAG: De tweede vraag gaat over het moment van het indalen van het zielslichaam van de geest in het fysieke lichaam. We hebben gehoord dat dat gebeurt op het moment van de geboorte, wat ook astrologisch correspondeert. Dezelfde persoon heeft gezegd dat het de twaalfde week van de zwangerschap is, en daarna in stadia. (5)

"In dit geval kan ik zeggen dat beide theorieën tot op zekere hoogte juist zijn. Het klopt dat het gehele wezen van de geestentiteit op het moment van de fysieke geboorte op een heel wezenlijke en beslissende manier het lichaam betreedt. Als dat eerder zou gebeuren, zou het onmogelijk zijn om zonder zuurstof te overleven. Maar er zijn zowel vóór als na de geboorte extra perioden van voltooiing. Maar dit zijn kleinere, of minder beslissende stadia. Jullie weten allen uit de occulte wetenschappen dat er niet één subtiel lichaam is, maar verscheidene. In feite gaat de onderverdeling verder dan de mens bekend is. Er zijn verschillende lagen. In psychologische zin zijn jullie nu die lagen via het padwerk aan het onderzoeken. Die psychologische lagen zijn in feite verschillende substanties van doorschijnend materiaal. Zulke stadia treden met bepaalde tussenpozen zowel vóór als na de geboorte op, totdat de volwassenheid is bereikt. Maar de belangrijkste stap van de volledige incarnatie vindt plaats bij de geboorte; hierdoor kan de entiteit op aarde leven. Het is geen toeval dat deze gebeurtenis voor zowel de moeder als voor de baby een bijzonder duidelijk merkbare en beslissende verandering vormt. De fysieke geboorte moet corresponderen met iets dat geestelijk net zo beslissend is.

Maar zelfs dit beslissende moment betekent niet een volledige integratie tot een eenheid. Dat kan alleen bereikt worden door de ontwikkeling die het werk van zelfonderzoek je oplevert. Waar er onopgeloste problemen en conflicten in de ziel bestaan, betekent dit dat een deel van de entiteit niet een is met de rest. Iedere omzetting, iedere overwinning op je pad maakt dat je minder van jezelf vervreemd raakt. Wat betekent dat? Ik heb deze uitdrukking heel vaak gebruikt. Het is een uitdrukking die zelfs in de traditionele psychologie wordt gebruikt,

zonder dat men zich van de spirituele betekenis ervan bewust is. Want vervreemding van jezelf betekent dat een deel of sommige delen van jezelf op de een of andere manier niet binnenin je zijn. Ze bevinden zich buiten je. Iedere stap naar volwassenheid schept dus meer één-zijn in jezelf - en dit is in principe een proces dat te vergelijken valt met de eenwording van het stoffelijk lichaam en met het substantiële deel van de subtiele lichamen. Dat is de reden waarom er altijd het gevoel van een 'nieuwe geboorte' is als je de illusies die je van jezelf gescheiden of vervreemd houden, ontgroeit."

VRAAG: Kunt u ons helderheid verschaffen over het verband en de wisselwerking tussen ons belangrijkste beeld, het geïdealiseerde zelfbeeld en het Godsbeeld, in het bijzonder met betrekking tot gebed? Welke invloed heeft dit hele complex van beelden op ons vermogen om te bidden? (6)

"Elk conflict, elke misvorming en illusie werkt verstorend op welk creatief proces, constructief streven en welke daad van waarheid dan ook, of het nu bidden is of iets anders. Ongeacht hoeveel werkelijk talent, aanleg, gezond verlangen of serieus streven er aanwezig is, naar gelang de ernst van je conflict zullen je activiteiten, denken en voelen, je daadkracht en motivatie worden beïnvloed. Dit kan variëren van een subtiel gekleurde zelfmisleiding tot een zeer uitgesproken toestand waarin bidden of enige andere constructieve bezigheid totaal onmogelijk wordt.

Wat de onderlinge relatie en wisselwerking tussen de drie factoren die je noemde betreft: dit is een heel goede vraag. Je herinnert je misschien uit de bespreking van dit onderwerp[1], dat een godsbeeld – en dit geldt voor ieder mens – geen feitelijk, werkelijk beeld van God is. Het godsbeeld kan staan voor het leven, voor leefregels of autoriteit. In ieder geval autoriteit in de zin van wat er allemaal 'moet' als belangrijke factor.

Het belangrijkste probleem in het leven dat resulteert in het voornaamste beeld, is altijd het gevoel van hulpeloosheid tegenover een moeilijk leven waar het kind zich niet tegen opgewassen voelt, tenzij het bepaalde verdedigingen in het leven roept. Bij het opbouwen van deze verdedigingen speelt het godsbeeld een belangrijke rol, of dat nu een vage autoriteit dan wel een echte, denkbeeldige, strenge,

[1] Lezing 52 'Je beeld van God' (Noot vertaler)

straffende God is. De decreten van deze machtige autoriteit, de wereld om je heen, maken het onmogelijk je veilig en gelukkig te voelen, ze veroorzaken frustratie en ongeluk.

Daar zit je dan, het hulpeloze en onbeminde kind – en of er echt niet van je gehouden wordt of dat je je onbemind voelt, maakt geen verschil – je voelt je eenzaam, onbegrepen, niet geaccepteerd om wie je bent, onveilig, angstig. Alleen door je aan bepaalde regels te houden, heb je een kans op veiligheid en een beetje plezier. Of, als dat je belangrijkste beeld is, denk je dat je alleen door die voorschriften te overtreden en macht uit te oefenen, door zelf de baas over je omgeving te worden, de veiligheid en het genot kunt veroveren die je nodig hebt om te overleven. In beide gevallen is het godsbeeld het eerste obstakel en naargelang je karakter, persoonlijkheid en leefomgeving, probeer je je er ofwel in te schikken, of *zelf zo te worden*. Geen van beide alternatieven werkt. Globaal gezien kun je zeggen dat een van deze beide houdingen ten opzichte van het godsbeeld bepaalt welk soort geïdealiseerd zelfbeeld je opbouwt; want deze houding vertegenwoordigt jouw schijnoplossing. En je schijnoplossing is weer kenmerkend voor het belangrijkste element van je geïdealiseerde zelfbeeld.

Het vestigen van het geïdealiseerde zelfbeeld dient nog een ander doel met betrekking tot het godsbeeld. Het zou heel vernederend zijn om tegen je wil te moeten gehoorzamen aan voorschriften die je haat. Daarom doet de psyche net alsof ze de regels accepteert omwille van de volmaaktheid *op zich*. Met andere woorden, de starre maatstaven en eisen van het geïdealiseerde zelfbeeld hebben niet alleen tot doel om tegen een vijandige en gevaarlijke wereld opgewassen te zijn, maar ook om de hulpeloosheid te camoufleren die je voelt omdat je regels moet aanvaarden waartegen je innerlijk in opstand komt. Dit geldt zelfs als je geïdealiseerde zelfbeeld overwegend rebels en antisociaal is. Want de rebellerende ‘minderheid’ volgt evengoed bepaalde ‘regels’, maar van een andere orde. De regel is er dan misschien een van meedogenloosheid, anderen overheersen, egoïsme. Dit wordt dan ‘intelligent’ genoemd en wie zich niet aan deze speciale regels houdt is een ‘stommeling’.

In zo’n geval vloeien het godsbeeld en het geïdealiseerde zelfbeeld op subtiele wijze samen. Je doet je best om samen te vallen met en gelijk te worden aan datgene waarvoor je het meest bang bent. Zulke emotionele reacties kun je bij je zelfonderzoek voortdurend

tegenkomen. Ze komen evenzeer voor bij het onderdanige type, als bij mensen die hoofdzakelijk door machtsbehoeften gedreven worden. Allebei doen het weer op een andere manier.

Bij het gehoorzamen van het gevreesde godsbeeld krijg je, behalve met de afscheiding en eenzaamheid die deze vervorming voortbrengt, ook nog eens te maken met het drukkende gevoel dat je *moet* gehoorzamen, of je dat wilt of niet. Het geïdealiseerde zelfbeeld heeft daarbij nog als doel om de last van dit juk wat te verlichten.

Je ziet dus het verband tussen de fundamentele hulpeloosheid, die het fundamentele probleem met zijn schijnoplossingen voortbrengt. De schijnoplossingen worden gekozen om met het godsbeeld te kunnen leven, en dat schept weer het geïdealiseerde zelfbeeld."

VRAAG: Hoe moet ik aankijken tegen mijn schuldgevoelens over de vreugde die ik voel over de moord op Trujillo, de dictator van de Dominicaanse Republiek? (7)

"Als je een persoonlijke vraag stelt, zal ik je een persoonlijk antwoord geven. Het schuldgevoel komt voort uit je niet herkende verlangen om zelf een Trujillo te zijn, om dat soort macht te hebben. O, je hebt zulke emoties misschien al wel tot op zekere hoogte maar niet in hun volle omvang herkend, en je begrijpt hun betekenis nog niet. Je wilt veiligheid en genot verkrijgen door een sterke machtsdrift die tegelijkertijd wordt tegengewerkt door een even sterke houding van je onderschikken. Dit is een aspect. De schuld is de reactie van je onderdanigheid op je machtsdrift.

Een bijkomend aspect is de neiging om je juist aan de persoon te onderwerpen voor wie je de meeste angst koestert. Met andere woorden, het is de houding die ik in het voorgaande antwoord besprak. Er bestaat een neiging tot kruipen, zoet houden, je schikken naar en je onderwerpen aan de meest gevreesde persoon. Dit is jouw manier om met gevaar om te gaan en dit is de reden waarom je oorspronkelijk de sterk onderdanige houding hebt gekozen. Maar aangezien de machtsdrift er ook is, reageert die op zo'n zichzelf wegcijferende onderdanigheid met zelfverachting en een ander soort schuld.

Aan de ene kant heb je het verlangen om net zoals zo iemand te zijn. Aan de andere kant heb je de neiging om je aan zo'n persoon te

onderwerpen. En in de derde plaats is er het verlangen om je van het juk van zo iemand te bevrijden – en dit gebeurt door fantasieën over roem voor wat je eigen almacht betreft – dit brengt allemaal schuldgevoelens voort, vanuit welke hoek je het ook bekijkt. Het veroorzaakt de valse schuld van het niet zo goed en gehoorzaam zijn als de houding van onderworpenheid verlangt; de valse schuld van het in opstand durven komen, en het haten van wat tegen het beeld van gehoorzaamheid en goedheid ingaat. Het schept verder de verkeerde schuldgevoelens over het niet in overeenstemming leven met je roemfantasieën, het niet sterk en krachtig, maar in feite kruiperig zijn. En het veroorzaakt de werkelijke schuld van het intrinsiek op jezelf gericht zijn, de trots en pretenties die al deze aspecten en houdingen in feite vertegenwoordigen. Als je deze gevoelens volledig erkent, aanvaardt, begrijpt en verder verkent, moet je boven deze schijnoplossingen uitgroeien, en zul je jezelf van de schuld bevrijden; en die schuld is slechts één symptoom."

VRAAG: Ik zou U graag een wat vage vraag over waarheid willen stellen. Wat betekent het gezegde 'artistieke waarheid' en in welke relatie staat die tot zaken als objectieve waarheid en subjectieve waarheid en psychische waarheid? (8)

"In werkelijkheid bestaat er niet zoiets als 'subjectieve waarheid'. Ik weet dat zo'n uitdrukking gebruikt kan worden wanneer je een vervorming of een innerlijke dwaling of een verkeerde conclusie ontdekt. Het is *waar* dat er een bepaalde misvatting bestaat en dat moet erkend en onder ogen worden gezien. Dan zegt men dat je op een 'subjectieve waarheid' bent gestoten, maar in feite is dit gezegde een tegenspraak. Waarheid is objectief.

Artistieke waarheid is het resultaat van de waarheidlievendheid van iemand. Als iemand fundamenteel oneerlijk tegenover zichzelf en het leven is, kan hij, ondanks zijn creatieve gave en vermogens, geen artistieke waarheid voortbrengen. Er is geen scheiding. Het overweldigende bestaan van waarheidsgetrouwheid zal een overweldigende artistieke waarheidsgetrouwheid voortbrengen."

VRAAG: Wat is de beste methode om 'waarheid' en 'mening' van elkaar te onderscheiden? Of feit en mening? (9)

"Er bestaat een wezenlijk verschil tussen een feit en waarheid. Een feit is een deel van de waarheid. Je kunt in het bezit zijn van een feit, maar

je schenkt dan geen aandacht aan bijkomende factoren. Daarom heb je geen juiste kijk op een situatie. Laten we aannemen dat je er getuige van bent dat iemand iemand anders beledigt. Dit is een feit. Maar een oordeel vellen over dit feit kan misleidend zijn omdat je eraan voorbijgaat wat tot deze belediging leidde. Alleen kennis van alle relevante factoren kan de waarheid van de situatie tonen. Het zien van wat echt waar is, is een moeilijke opgave. Zolang je je van deze moeilijkheid bewust bent, zul je er niet toe verleid worden om te denken dat je in waarheid bent als je alleen maar kennis hebt van feiten. Deze kennis zal je eigen waarheidsgetrouwheid vergroten, terwijl geloven dat je in waarheid bent wanneer je dat niet bent, je niet-waarheidsgetrouw zijn alleen maar zal vergroten.

Het vermogen om een dieper, breder en groter besef van waarheid te verkrijgen, wordt bepaald door het vermogen van iemand om zichzelf eerlijk en oprecht onder ogen te zien, hoe onplezierig dit ook moge zijn. In de mate dat je erin slaagt om jezelf onder ogen te zien, in die mate groeit vanzelf je vermogen om waarheid als zodanig waar te nemen. Het kan niet door een directe methode of direct proces. Het is een indirect resultaat van innerlijke groei, van zelfkennis en van het jezelf onder ogen zien."

VRAAG: Kun je een conclusie trekken met betrekking tot het karakter van iemand die van dieren en de natuur houdt en van iemand die niets om beide geeft? (10)

"Het is erg gevaarlijk, vrienden, om te generaliseren. Alles is een symptoom van iets. Let op kant-en-klare meningen en generalisaties. Zij zijn erg misleidend. Als je aanneemt dat degene die van dieren en de natuur houdt een beter mens is dan die ander, is dat in hoge mate onjuist. Het zou heel goed kunnen zijn dat in dit opzicht iemand ontvankelijker is voor een bepaalde manifestatie van goddelijk leven. Maar deze zelfde persoon is uiterlijk misschien helemaal afgesloten voor een andere manifestatie, terwijl degene die niet van dieren en de natuur houdt, in andere opzichten ontvankelijk en open is. Hij is *misschien* minder bang voor mensen dan de eerstgenoemde en houdt daarom meer van ze en begrijpt ze beter. Het is echter net zo verkeerd om van oordeel te zijn dat alleen omdat iemand niet van dieren en de natuur houdt, hij automatisch meer van mensen houdt dan degenen die van dieren houden. Er bestaat geen vaste regel voor en ieder geval moet op zichzelf bekeken worden."

VRAAG: Het is gek omdat ik een diep wantrouwen koester tegen iemand die niet om dieren en de natuur geeft. Ik moet het dus helemaal bij het verkeerde eind hebben. maar ik heb het gevoel dat er iets mis met zo iemand moet zijn. (11)

"Een ieder die geen begrip heeft voor de verschijningsvorm van de Schepping en niet daarvan houdt, heeft 'iets verkeerds' in zich. Maar dat wil niet zeggen dat het verantwoord of gerechtvaardigd is om iemand met deze speciale beperking meer te wantrouwen dan andere mensen die andere beperkingen hebben die je zelfs niet waarneemt of ziet."

VRAAG: Misschien omdat ze niet zo duidelijk zijn. (12)

"Ze zijn mogelijk wel duidelijk zichtbaar, maar misschien niet voor jou."

VRAAG: Ik zou wat over onwettigheid willen vragen. Als iemand als onwettig kind geboren is, heeft dat dan een invloed op zijn onderbewuste, zelfs al zou het dat misschien nooit te weten komen? (13)

"Je diepe onderbewuste weet alles wat met je levensomstandigheden te maken heeft. Maar dat betekent niet noodzakelijkerwijs dat daarvan een negatieve invloed op het leven van zo iemand uitgaat. In het geval van een onwettige geboorte worden bepaalde zielen met specifieke problemen gekozen. Dit lot zal de entiteit in staat stellen om het bijzondere probleem met de bijbehorende moeilijkheden uit te werken. Als er echter omstandigheden zijn die de moeilijkheid wegnemen (zoals onbekendheid met dit feit) brengen de levensomstandigheden voldoende materiaal voort om de bestaande problemen zonder deze extra last uit te werken.

Mogen jullie allemaal de krachtige stralen van liefde, van waarheid, van kracht en zuiverheid, die aan ieder van jullie en jullie geliefden gegeven worden, in je opnemen. Denk gedurende de komende periode, waarin de cyclus onderbroken wordt, geen moment dat je van ons afgesneden bent. Het zal heel erg van jullie inspanningen en jullie kijk afhangen of er een doorgaand contact met onze wereld zal zijn of niet. Als jullie doorgaan met jezelf oprecht onder ogen zien, zullen jullie leren en zullen jullie door ons geleid worden. Bijzondere zegeningen zullen naar jullie uitgaan. Ik denk dat de meeste van jullie hun werkelijkheid

gewaar kunnen worden en kunnen voelen. Mogen ze een langdurige uitwerking hebben. Mogen jullie in de komende maanden en in het komende seizoen, wanneer we een belangrijke nieuwe fase van ons werk ingaan, doorgaan met groeien zoals jullie gegroeid zijn.

Wees gezegend, dierbare vrienden. Onze liefde omhult en doordringt jullie. Wees in vrede, wees in God."

Deze lezing met Vragen en Antwoorden werd gegeven via Eva Pierrakos in 1961.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel:' The Next Phase on the Path; Questions and Answers'.
Vertaling van een aantal vragen - aanvankelijk alleen opgenomen in verschillende
V-lezingen - door Anke van der Meer, Ernst Winkler en Wim Scholtens in 1994,
1995; aanvulling door Paul Avis en herziening door Ria Janssen in 2007.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*